22/12/2021

Pastorala Patriarhului Ecumenic Bartolomeu I la Nașterea Domnului | 2021

† BARTOLOMEU

DIN MILA LUI DUMNEZEU ARHIEPISCOP AL CONSTANTINOPOLULUI

NOUA ROMĂ ȘI PATRIARH ECUMENIC

ÎNTREGII PLEROME A BISERICII HAR, MILĂ ȘI PACE

DE LA MÂNTUITORUL IISUS HRISTOS NĂSCUT ÎN BETHLEEM

***

Frați împreună slujitori și iubiți fii,

Ajunși din nou la praznicul prealuminat al Nașterii după trup a Celui Care ne-a cercetat de Sus, a Mântuitorului Hristos, slăvim în psalmi și cântări Numele Său cel mai presus de ceruri. Întruparea Cuvântului lui Dumnezeu, Cel mai înainte de veci,

este „împlinirea mântuirii noastre”, „taina veșnică“ cea mai presus de minte a comuniunii lui Dumnezeu cu omul. Dumnezeu, după cum în chip minunat spune Sfântul Maxim Mărturisitorul, „ca și un Milostiv, s-a făcut cu adevărat om luând firea umană, cât despre modul în care s-a făcut om rămâne pentru totdeauna cu neputință de exprimat, Cel mai presus de om s-a făcut așadar om“[1].

Dumnezeiasca Întrupare, în același timp cu descoperirea adevărului despre Dumnezeu, face cunoscut și adevărul și perspectiva finală a omului, îndumnezeirea cea după har. În modul cel mai teologic cu putință, Sfântul Nicolae Kabasila mărturisește că Hristos „S-a făcut cunoscut ca primul și singurul om perfect cu adevărat“[2]. De atunci, cine îl respectă pe Dumnezeu e dator să îl respecte și pe om, iar cine îl desconsideră pe om Îl necinstește și pe Dumnezeu, Cel Care și-a asumat firea noastră. În Hristos, cuvântul teologhisirii despre Dumnezeu este în același timp și cuvânt despre om. Iconomia Dumnezeiască întrupată respinge categoric imaginea unui Dumnezeu despot, răzbunător și dușman al omului. Hristos este pretutindeni, întotdeauna și în toate tăgăduirea refuzului omului și apărătorul libertății acestuia. Viața Bisericii, ca și Trup pe care l-a asumat Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu Cel Întrupat[3], reprezintă, întruchipează și slujește această taină mântuitoare a unității lui Dumnezeu cu omul.

Cu stindardul „creării celei noi a omului” în Hristos și a revigorării întregii creații, Biserica dă și astăzi mărturia cea bună împotriva tuturor evoluțiilor care amenință sfințenia persoanei umane și integritatea creației, trăind și propovăduind adevărul vieții duhovnicești autentice, ca și cultura iubirii și a întrajutorării reciproce. Dând mărturie „despre nădejdea care este în noi”[4], în nici un chip nu consideră cultura contemporană ca fiind un nou Ninive împătimit, chemând precum Iona mânia dumnezeiască asupra ei și distrugerea acesteia, ci se nevoiește pentru transfigurarea ei în Hristos. E nevoie în vremea noastră de viziune pastorală, de dialog și nu de contra-dialog, de participare și nu de abținere, de poziționare clară și nu de teorie desprinsă de realitate, de implicare creativă și nu de respingere generalizată. Toate acestea nu lucrează împotriva spiritualității și a vieții liturgice, ci evidențiază unitatea de nezdruncinat a așa numitei dimensiuni „verticale” și „orizontale” a prezenței și mărturiei bisericești. Fidelitate față de Tradiția Bisericii nu înseamnă închistare în trecut, ci valorificare a experienței trecutului în contextul prezentului.

Și în anul care se apropie de final, pandemia cauzată de virusul Covid – 19 a încercat umanitatea. Îl slăvim pe Dumnezeul milei, Care i-a condus pe oamenii de știință competenți la crearea de vaccinuri eficace, ca și alte medicamente, pentru contracararea crize. Îi chemăm pe aceia dintre credincioși care nu s-au vaccinat să

o facă, urmând întotdeauna măsurile de prevenție recomandate de autoritățile sanitare. Știința, atâta vreme cât ea lucrează în slujba omului , este dar preacinstit al lui Dumnezeu. Ne este de folos să acceptăm cu recunoștință darul și să nu ne lăsăm induși în eroare de vocile iresponsabile ale așa-zișilor cunoscători, autoproclamați reprezentanți ai lui Dumnezeu și ai credinței autentice, „sfătuitori spirituali“, însă combatanți lamentabili, datorită lipsei iubirii față aproapele, a cărui viață o expun unui mare pericol.

Cinstiți frați și preaiubiți fii,

Cu credința neclintită că viața fiecăruia dintre noi și mersul întregii omeniri îl îndrumă înțelepciunea și iubirea lui Dumnezeu, privim spre Anul Nou 2022, care, dincolo de realitățile externe și evoluția acestora, va fi pentru noi întotdeauna un an al mântuirii, de vreme ce și traiectoria realităților acestuia o îndrumă Mântuitorul Hristos, Cel Care pe toate le plinește, „Care dorește ca tot omul să se mântuiască și la cunoașterea adevărului să vină“[5].

Cu voia lui Dumnezeu, în Sfânta și Marea Săptămână a anului viitor, va avea loc la preacinstitul sediu al Patriarhiei noastre, procesiunea Sfințirii Sfântului și Marelui Mir. Considerăm dar sfânt și excepțional față de smerenia noastră, faptul că o să ne învrednicim să conducem această procesiune festivă și evlavioasă pentru a patra oară pe parcursul slujirii patriarhale a smereniei noastre. Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

Cu aceste sentimente, închinându-ne cu evlavie pruncului Iisus născut în Bethleem, ne îndreptăm gândul spre frații noștri creștini care se află acolo și ne rugăm pentru conviețuirea în pace și armonie a tuturor celor care viețuiesc în Țara Sfântă.
Cu acestea, vă dorim tuturor, celor de aproape și celor de departe, sărbători binecuvântate, cu sănătate, roditoare în fapte bune și îmbelșugare de daruri dumnezeiești pe parcursul întregului Nou An al milostivirii lui Hristos, Căruia să Îi fie slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.

Nașterea Domnului 2021

† Bartolomeu al Constantinopolului
Fierbinte mijlocitor către Dumnezeu pentru voi toți

[1] Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, Κεφάλαια διάφορα Θεολογικά καί Οἰκονομικά περί ἀρετῆς καί κακίας, ἑκατοντας πρώτη, ΙΒ΄, PG 90, 1184.
[2] Νικολάου Καβάσιλα, Περί τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, PG 150, 680-81.
[3] Vezi Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Ὁμιλία πρό τῆς ἐξορίας, PG 52, 429.
[4] Vezi II Petr. 3, 15.

[5] I Tim. 2,4.